

ת"פ 7624/08 - מדינת ישראל נגד אחמד סואעד

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 15-08-7624 מדינת ישראל נ' סואעד
בפני כבוד השופט אבי לוי
מדינת ישראל המאשימה
נגד אחמד סואעד הנאשם

גזר דין

כללי

ביום 29 בנובמבר הודה והורשע הנאשם, מר אחמד סואעד, בכתב-אישום אשר הוגש נגדו, ואשר עניין - קשרת קשור לביצוע פשע, בנגדו לסעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וסיווג לחטיפה, בנגדו לסעיפים 369 ו-31 לחוק העונשין. ההודה באשמה באלה לאחר ששמעו לפניו ראיות עת ביקשה התביעה להוכיח את העובדות אשר נכללו בכתב-אישום המקורי, אשר הוגש נגד הנאשם אף לבסוף, מצאה לנכון לעรอง שינוי מהותי בכתב-אישום, באורח אשר אפשר לנאים לקבל על עצמו אחריות כאמור בו.

עובדות כתב-האישום המתוקן

העובדות, אשר ייחסו לנאים בכתב-האישום המתוקן היו אלו -

באסל וסاجر ג'יאומיס הם אחים. הנאשם וענאן סמאותם הם חבריםם. במהלך שנת 2015 יצר מ', קטין ליד שנת 1997 (להלן: "המתلون") קשר עם אחותם של באסל וסاجر הנ"ל. ביום 15.7.2015 בשעת אחר-הצהרים, קשרו הארבעה: באסל, סاجر, ענאן והנתולן לחוטף את המתلون כדי שבאסל, סاجر וענאן יוציאו לפועל תכנית לפגוע בגופו של הקטין ולaims עליו לבל ימשיך לשוחח עם האחות. תכניתם כללה הבאת הקטין באמצעות תרמיה, שיופעלו כלפי עלי-ידי סاجر, לשיח פתוח בספרעם, שאליו יגעו גם באסל וענאן לצורךימוש התוכנית. בהמשך, שוחח סاجر פעמיים, עם המתلون וביקש ממנו, באמצעות-שווא שישיעו ברכבו לצורך קבלת כסף מהמעסיק שלו. המתلون לא נערך לבקשת זו. לפיכך, בשעה 21:30 לערך נסעו הארבעה במכוניתו של ענאן כדי לאתר את המתلون. משחביבינו בו, הסכימו שסاجر יפנה אליו ויבקש ממנו להסייעו ברכבו לביתו, מתוך מגמה להובילו לנקודות המפגש. המתلون נערך לבקשתה ואף צירף לניסיעה את חברו עבד קדרי. באסל וענאן הצעידו מבעוד מועד ברובה מאולתר, במחסנית ובכדורים לנשך ועלו לרכב שבו ישב סاجر, המתلون ועבד קדרי ברכבו של המתلون. באסל הורה למתلون להסייע את רכבו אל כביש צדי, המוביל לשטח פתוח בין השכונות והמתلون עשה כן. ענאן הסיע את רכבו בעקבות רכבו של המתلون. לאחר נסיעה קצרה בשטח הפתוח, דרש באסל מהמתلون לעזר ולצאת מהרכב. המתلون, באסל וסاجر יצאו מהרכב. עבד נותר בסמוך לרכבו של המתلون. באסל שאל את המתلون אם איןנו יודע מה הוא מבקש ממנו ואף קללו. שהמתلون השיב בשלילה, תהף סاجر את המתلون, אשר נפל ארצת; סاجر ובאסל המשיכו לתקפו במכות וגביעות בעודו שרוע על הארץ. בשלב

כleshō הוצאה הנשך מהרכב ואדם רעול-פנים ניגש אל המתלוֹן וכיוֹן לעברו את הנשך, ואף הצמידו לرأسו תוך השמעת דברי איום וairy מספר יריות לכיוֹן השטח הפתוח. רעול הפנים ועימו שני האחים המשיכו להכות ולבוטט במתלוֹן בעודו שרוע על הארץ. בהמשך, כיוֹן סاجر את הנשך לעברו ואף ניפץ את השמשה הסמוכה למושב הנגה ברכבו של המתלוֹן. בד בבד, סاجر חתר את לחיו של המתלוֹן באמצעות סכין וגרם לו לפצע מדם. באסל המשיך להכות בו באגרופים ולבסוף דחפו במורד הגבעה על שיחים ובגנים. התקופים כולם עזבו את המקום כשברשותם הנשך תוך שהם מותרים את המתלוֹן פצוע. המתלוֹן נלקח אחר-כך לטיפול רפואי בבית-חולים ונמצא שהוא סובל מחבלות מרובות בפנוי ובראשו, לפצע בלחיו השמאלי ומשפתיים בגפיים.

פרטי הסדר-הטייעון

הסדר-הטייעון אשר הושג בין הצדדים כולל עתירה משותפת לעניין העונש. התבקשתי להטיל על הנאשם עונש מאסר בגין שישה חודשים שירצו בעבודות שירות (בניו ימי המעצר הסגור), מאסר על-תנאי וקנס כספי. התובע הצהיר, שההסדר הושג לנוכח **קשה ראייתית ממשמעותיים** אשר הגלעו בראיות התביעה במהלך ניהול המשפט.

הצדדים לא הציגו בבית המשפט ראיות לעניין העונש.

טיעוני התביעה

התובע המלומד הבahir במסגרת טיעוני בהרחבה את הטעמים אשר הביאו אותו להיקשר בהסדר הטייעון. הוא עמד על הקשיים הראייתיים המשמעותיים אשר בפניהם ניצבה התביעה בדרךה להרשעת הנאשם בדין. הוא עמד על כך שמדובר בנאשם שאין לו הרשות קודמות, נאשם שהוא צער בಗילו ואשר שהוא מעלה מחודשים ימים במעצר סגור וקרוב לשישה חודשים במעצר באיזוק אלקטורי. בהתחשב בכל אלה, ציין התובע כי התביעה עותרת לכך שיוטל עונש מאסר בפועל כמפורט לעיל, לצד עונש מאסר על תנאי וקנס כספי.

טיעוני ההגנה

הסגנור המלומד עתר לכך שאבד את הסדר הטייעון. הוא ציין כי הוא התלבט טרם שנקשר בהסדר הטייעון, אך לבסוף מצא שהאיון הנכון של שיקולי מרשו מצדיקים קבלת אחירות על המעשים אשר ייחסו לו בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר הטייעון אשר הוציא. הסגנור עמד אף הוא על הקשיים הראייתיים בתיק, על כך שמרשו בעל עבר נקי ושזו לו מעידה חד פעםית, על כך שמרשו מתנצל ונוטל אחירות מלאה על המעשים אשר בהם הורשע. הסגנור ציין כי הנאשם בא משפחה נורמטיבית אשר כל חבריה האחרים נקיים מהסתבכות פלילי כלשהי. הסגנור ביקש שعونש הקנס יהיה מותן בהתחשב בעובדה שהנאשם החל לעבוד רק לאחרונה והוא תומךabei ובאיומו החולה.

הנאשם בדבריו האחרון הביע צער וחרטה על המעשים.

דין והכרעה

הנאשם שלפניי הורשע בכך שקשר קשר עם שלושה אחרים לחטוף אדם תוך שימוש בתואנות שווה במגמה שניים מחברי הקורדים יכולים לאיים עליו או לבריל יעד ליצור כל קשר עם אחיהם. לשם הוצאת הקשר לפועל, ה策רף הנאשם לנסיעה במטרה לאייר את המתלוֹן ונכח במקום עת חברי החולו בהגשת תכניתם הפלילית. הוא אף נכח במקום עת חברי ה策רפו בנשך, אך מהשלב שבו הושע המתלוֹן למקום המפגש דרך שלבי הכתאו, ביצוע מעשה

האים כלפי בונשך (בין השאר בירוי) וכלה בהותרתו פצעו בחירת האירוע, אין כל אזכור בכתב-האישום כאילו הוא נכח במקום. עלי, אפוא, יצאת מנקודת מוצא, שלפיה הנאשם כלל לא נכח במקום בשלב זה. יודגש, כי בהיותו חלק מקשרת הקשר אין ניתן לנ��ותו כלל מאחריות למשעי האיים והאלימות שנעשו כלפי המתלוון, אף כי אחירות זו מופחתת באופן משמעותי בהתחשב בנסיבות, שלפיו כלל לא נכח בזירה ובעובדה, קשרית הקשר נגעה לפעולות איים ולא לפועלה אלימה כלשהי.

הבנייה הענישה והכלל בדבר כבוד הסדר-טיעון

עדתי, כבר, במספר גזרי-דין על היחס המסתמן בין עקרונות הבניה הענישה, המופיעים בסימן א' 1 בפרק ו' שבוחק העונשין לבין הכלל המחייב כבוד הסדר-טיעון, למעט במקרים חריגים (ראו לעניין זה: ע"פ 1958 פלוני ב' מדינת ישראל, ניתן ביום 25.12.02 - להלן: פס"ד פלוני).

לטעמי, אין זה נכון לזמן כליל את כליל ההבניה מקום בו מוצג לפני בית-המשפט הסדר-טיעון מלא או חלקו; בכך הוא לפחות על-פי העקרונות שנקבעו בפס"ד פלוני **במסגרת** כליל הבניה הענישה ובאזור העולה בקנה אחד עם העקרונות המתוויים שם. אך, לטעמי, גם מקום בו מוטל עונש במסגרת הסדר-טיעון, אין המותב הדן בעניין רשאי לפטור עצמו מהלכה בנתיב הבניה, דהיינו מקביעה מתוך ענישה הולם (בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין) ומקביעה עונש המתאים לנאשם בהתאם לנسبותיו, שאינן הקשורות בביצוע העבירה (בהתאם לסעיף 40יא לחוק העונשין).

ההלה, המעניקה משקל רב לעצם קיומו של הסדר-טיעון כטעם להקלת הדיון עשויה למצוא מקומה (במידה שנמצא שיש מקום לחזור לקופה ממתחם הענישה) בשיקול השיקומי (סעיף 40ד לחוק העונשין) או כUILה נפרדת וחריגה לסתיה מהמתחם, בגדר חריג פסיקתי לעקרונות הבניה הענישה.

לדעתי, זו הדרך הנכונה לילך בה הן מאחר שיש בה כדי לסייע למותב הדן בדבר לבחון לגופו את הסדר-הטייעון תוך התייחסות למתחם ענישה אובייקטיבי, הן מאחר שהדבר יקל על ערכאת הערעור לבחון את גזר-הדין מקום בו סטהה הערכמה הדינית מהסדר-הטייעון שהוזג לה.

עם זאת, לנוכח הכלל, שלפיו בדבר שבקרה הסדר-טיעון מכובדים על ידי הערכאות השיפוטיות, ניתן, לטעמי, לעורר את בוחנת הבניה הענישה במקרים אלו בקצרה, ובלא צורך בירידה לרמת הפירוט המקובלת במקרים, שבהם הענישה אינה מוסכמת על-דעת הצדדים.

קביעה מתחם הענישה בעניינו של הנאשם

הערכים החברתיים, שנפגעו פועל יוצא של הנאשם שלפני ברורים - זכותו של אדם לכבוד ולהירות וכן להגנה על גופו מפני פגעה מצד הזולת. מידת פגיעה מעשי של הנאשם בערכיהם הללו היא בינונית-מחוד גיסא, הוא קשור קשר עם נספחים לאים על אדם אחר ואותם אחרים אף הוציאו בדיעבד את הדברים לפועל באורח חמור ופוגעני; מאידך גיסא, הנאשם "נתק מגע" מהairoוע בשלבי הביצוע המשמעותיים שלו, וכאמור לעיל, אני מניח לטובתו שהוא בחר שלא לחיות חלק מההוצאה לפועל של הקשר הפלילי והשחרר הימנו.

בכל הנוגע לנسبות הקשורות לביצוע העבירה, אין ספק שהמעשה בו הורשע הנאשם היה מתוכנן (שהרי זו מהותה של קשרית הקשר); חלקו היחסי של הנאשם היה זוטר-הוא לא היה בעל-הדבר; הוא לא יוזם את קשרית הקשר; הוא לא

השתף לבסוף בשלבים המשמעותיים של הוצאה לפועל של מעשי אלימות חמורים. הנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירה אינו מבוטל. כל בר-דעת מוביל, שהמשמעות של קשרית קשור לאדם על אדם בהחלט עוללה להיגרר לכל פגעה פיזית באותו אדם. אין, לטעמי, ליחס את הנזק שנגרם בפועל למתalon לנאים בהתחשב בכך שהוא התנתק מהקשרים עת פנו להוצאה התקנון לפועל. סיבוטו של הנאשם לבצע את המעשה היו נועצות ברצוינו לסייע לחבריו לטפל בבעיה משפחית אשר הטריד אותה.

אין לומר, כי בשלבים שבהם היה מעורב הנאשם, נעשו הדברים באכזריות או באלימות אף כי בהמשך, הדברים בהחלט נתגלו לאלימות קשה לאכזריות ולהתעללות. מדיניות הענישה בכוגן דא מחמירה. קשרית קשור פלילי היא תחילתו של תהילך, אשר בהחלט עולול להסתיים בעשייה עברית חמורה; חטיפת אדם אף היא עבירה חמורה, המצדיקה ענישה חמורה המתבטאת בחודשי מאסר ארוכים ולעיתים אף בשנות מאסר.

סבירוני, כי מתחם הענישה הראי לעבירות, אשר בביבועו הורשע הנאשם לפניי נע בין 6 חודשים ופיזיים למתalon. מאסר לריצוי בפועל לצד עונש מאסר על תנאי, קנס ופיזיים למתalon.

עליה אפוא מן הדברים, כי העונש המוצע במסגרת הסדר הטיעון אינו חריג ממתחם הענישה הראי למקרים כוגן דא. העונש המוצע אמנם משקף את הרף התחתון של מתחם הענישה הנהוג במקרים דומים; יחד עם זאת שיקולי התביעה להיקשר בהסדר דעתל, פורטו לפנוי, ולתפיסתי הםאפשרים לאמץ את הסדר הטיעון כלשונו וכך אני עושה.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל, מצאתי להטיל על הנאשם **18 חודשים מאסר, שמתוכם יהיו 6 חודשים לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות בגין ימי מעצרו הסגור מיום 30/7/15 ועד יום 12/10/15**; להסרת ספק, תקופה מעצרו באיזוק אלקטרוני אינה נמנית בתקופת המאסר. היתרה תהא על-תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה בנגדו לאחד הסעיפים הבאים: 369, 372, 373, 371, 374 או 374א לחוק העונשין, התשל"ז-1977 או על סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

כמו כן מוטל עליו קנס בסך 2500 ל"ג, אותו ישלם עד יום 1 בינואר 2018. אי תשלום הקנס במועדו יגרור ריצוי מאסר בגין 30 ימים תMORETO.

את עבודות השירות ירצה הנאשם ב-"**מגדל אור ידים לצפון**" המצויה כתובות: רח' אברהם דנינו 4, קריית חיים, חיפה. עליו להתייצב לריצוי עונשו ביום 12.6.17, שעה 00:00, ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז צפון, רח' הツיונות 14 טבריה.

אני מזהיר את הנאשם כי חל עליו איסור לשתו אלכוהול במהלך עבודות השירות, וכי עליו לעמוד בכל תנאי העסקתו במסגרת זו. התנהגות בכנגד לאמר תהואה עילה להפסקה מנהלית של ריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות. משמע, מאסרו יומר לריצוי מאחוריו סORG ובריח.

זכות ערעור כחוק.

העתק מגזר דין זה יועבר לעיונו של הממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, י"ט טבת תשע"ז, 17 ינואר 2017.